

BELCHLIWY (1) *ai*

N sg n b(e)łchliw(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Płochliwy, trzpiotowaty, lekkomyślny, niestateczny: Dzyecyę iż młode yeft y bełchliwe, porządnye á Itátecznye lie vczyć nye może GliczKsiąż I6.

BZ